

КНИЖКА СЕДМА

А П Р И Л Ъ

Ти, Априлѣ, ти, хубавецѣ,
ти, усмихнатѣ лудѣ гидия,
низѣ поля и долове
яхашѣ коня доралия.

Яхашѣ веселѣ и честитѣ
и кждрицитѣ си вѣшѣ;
а надѣ Липовия ридѣ
младитѣ пчелици пѣятѣ.

Баба Марта, за беда,
бѣше люта и свадлива
но отмина по реда
въ пустогоре мълчаливо

Тичатѣ палави деца
нашироко изѣ полето;
тупкатѣ малкитѣ сѣрдца
и зеницитѣ имѣ свѣтятѣ.

Ти, Априлѣ, си хубавецѣ,
яхашѣ коня доралия
и селяцитѣ зовешѣ
пакѣ ралата да забиятѣ. . .

Иванѣ Василевѣ

